

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 199
Castellar del Vallès - 18 desembre 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

L'activitat avui és constant

Són tants els temes, que fins s'amuntegen els uns damunt dels altres i si un hom vol posar un xic d'atenció, se li fa completament impossible, perquè quan és a mig camí, veu que pels quatre costats se n'escolen un sens fi i tots ells interessants. Quantes i quantes coses dolces i amargants, clares i incògniques hem de viure amb neguit i frisança en una mateixa hora avui dia!

En el transcurs dels dies d'aquesta setmana, quina enfilada més llarga de fets, tots ells i de per si indistintament es fan mereixedors d'un profund comentari.

Si passem comptes, veurem per exemple com pels nostres ulls s'ha plantejat i resolt la crisi del Govern de la Generalitat de Catalunya; també i ben segur haureu llegit que unes màquines voladores—construïdes amb l'intel·ligència i l'esforç del treball—des de la volta blava—simbol de pau i grandesa—que cobreix aquest trosset de terra del nostre cor, deixen caure voluntàriament uns bocins de la seva càrrega amb la ferma i premeditada intenció de què el seu blanc, sigui a l'estrallar l'artefacte llavor que germini la mort, el pànic, la destrucció i la misèria pels que restin amb vida. La ciutat comtal sent l'estrèpit de les sirenes, anunciadores d'algun perill que s'apropa; un altre tema fresc seria el parlar aquesta setmana, de la nova emissió de paper moneda, posat recentment en circulació obligatòria: paper moneda català per escència, això és legalitzat per la Generalitat, reconegut per tot el poble, redactat en llengua catalana i elaborat o imprès, no a Anglaterra, sinó que com a bons i sincers patriotes, es pot dir ben alt: són fets a Barcelona. I això no ho és tot, ja que també podem barrejar-hi el goig d'haver vist cares conegudes que disfrutant d'uns dies de repòs, retornen dels fronts de lluita, d'altres corullades del més gran optimisme ens estrenyen la ma en senyal de partença i allunyant-se s'aparten de nosaltres i entres records breguen per a assolir una llibertat.

I com que som humans, també n'hi ha que riuen i fins d'altres ploren. Més encara resten fets per a registrar o signar tonalitats que omplen aquesta activitat constant.

Fa dies ja i tot bon observador s'haurà donat compte, que uns homes atafegats, cerquen i recerquen, preparen, acondicionen i emportats per un esperit altruista, deixen arrenjada la seva obra. Una obra de gran esforç realitzada en la calma del silenci, una obra d'un sentit altament humanitari, procurant com a finalitat primordial, fer agradable l'arribada així com també l'estança d'uns germans nostres. Els refugiats.

L'obra més patriòtica, l'acte més humanitarista, l'acció més directa per a lograr fer desaparèixer antagonismes despòtics i fer conèixer a la llum del sol, el què veritablement sent i vol Catalunya.

Una interessant conferència

Organitzada per la Joventut Socialista local, va tenir lloc ahir a les 9 del vespre en el local social, una important conferència sobre l'ambient de guerra que estem vivint i la manera de combatre sobretot en cas d'un possible atac aeri, a càrrec del Mestre nacional Anníbal Gómez, afiliat al P. S. U. C.

Féu la presentació del conferenciant el company Gelis.

El company Gómez, comença la conferència, amb paraules d'excusa referent primer a la poca coneixença que encara té dels companys i del poble i en segon lloc a la seva manca de costum de parlar en públic.

Diu que el seu propòsit en la sèrie de converses o conferències que s'ha proposat donar, és la de fer viure l'ambient actual, tota vegada que amb la instrucció

Poemet d'Hivern

Els borrallons de neu cauen dansant
empesos per ignotes melodies.

Fragments,
silents,
de núvol blanc de fred agonitzant
allà en les altes llunyanies.
El fum dalt de les cases, somnolent
valseja encara més lent
i més silent.

S'ou dintre d'un portal el truc sumort
d'una destralt batent la llenya seca.
Quin fred més viu per tot!
Més la nevada va dansant rebeca.

I va dansant, dansant tot ignorant
els drames que amb llur dansa va trenant.
Oh la palestra!
d'un vol de gafarrons cercant minestra.

I el greu neguit del blat sota la neu.
I el fruiterar qui té les branques nues
i es sent engelebrar, amb les nevades crues,
la sang de primavera que es mou a dintre seu.

Els borrallons de neu cauen dansant
empesos per ignotes melodies.

Fragments,
silents,
de núvol blanc, de fred agonitzant,
allà en les altes llunyanies.

A. P.

i precaució és la manera de contenir possibles atacs o sigui establir talment una defensa passiva conservant, però, sempre la serenitat i l'ànim.

Diu que els polítics d'abans ens parlaven tan solament de projectes i que el P. S. U. C. posa de manifest sempre les realitats.

Parla extensament de la gran guerra en la qual s'empleà majorment els gasos químics, però mantes vegades els casos que se'ns han explicat, no han passat d'ésser llegendaris, significat que si la població està preparada el perill dels gasos no pot causar tants estralls com de moment sembla.

Fa història dels empleus dels gasos, els quals ja s'havien emprat en temps dels Romans i molt abans també, si bé s'usaven per mitjà de procediments molt rústecs, però quan s'emplearen els veritables gasos químics a base de clorur, arsènic i iperita, fou quan la gran guerra, no obstant es construí la careta contra els esmentats gasos, venint després els gasos llagrimosos i estornudatoris que féu que forçosament haguessin de prescindir de la careta contra els primers i

llavors aquests darrers feien el seu efecte.

Diu que hi ha tres possibilitats d'atac aeri, com són: Bombes explosives de metralla, les incendiàries i les de gasos químics i explica la manera de preservar-se d'aquest triple atac.

Les bombes detonants o siguin les explosives, solen pesar 100 quilos i tenen un radi d'acció de 50 metres i a voltes al verificar-se l'explosió atrauen els objectes o els llencen, sortint un fum a base d'òxid de carbó que és el que produeix la intoxicació. Precaucions: Evitar que amb l'estrall de l'explosió es trenquin els vidres, i per tant s'enganxaran tires de paper als angles dels mateixos.

Bombes incendiàries d'uns 2 quilos de pes, molt més perilloses que les explosives, tota vegada que van plenes d'oxigen i si no s'ha tingut cura de protegir els vidres per l'efecte de les bombes explosives, llavors és quan s'estableix una corrent i l'efecte és catastròfic. Precaucions: Mai tirar aigua per apagar els efectes d'aquestes bombes, tenir a cada casa dipositats un parell de sacs de sorra per tal d'ofegar el foc i evitar la propagació.

Bombes químiques o siguin a base de gasos, essent els més coneguts els irritants, els llagrimosos, els estornudatoris, els fumigens, els tòxics, a base d'òxid de carbó, els sufocants i els vesicants; llegeix un extracte d'un llibre d'un tècnic alemany que explica els efectes que es noten als individus atacats per algun d'aquests gasos i ensenya en una pissarra uns gràfics dels obusos que llencen els avions.

Diu que els italians quan la guerra d'Abissínia, utilitzaren amb molta eficàcia, uns gasos anomenats creu verda, els quals s'ignora fins avui de què estan compostos. La millor defensa activa cas d'un atac aeri, és adoptar el procediment d'establir grans nuvolades de fum sobre les poblacions, dissimular la llum o bé posant als afores de la població i ben aïllats, uns quants llums per tal de desorientar el lloc on es troba el nucli urbà de la població, tenint també senyals d'alarma per mitjà de sirenes, al sentir les quals les multituds ben educades en aquesta matèria procediran tot seguit ací que no disposem de soterranis, a evacuar la població dirigint-se als boscos i roman-guent-hi ajeguts.

Després d'ensenyar el funcionament d'una careta preventiva dels gasos, diu que en un altre parlament donarà compte detallat per tal de poder-ne improvisar així com de l'organització de socors que cal prodigar als atacats.

Diu que tant l'histerisme com la inconsciència, són igualment perillosos, puix hem de demostrar tots la més com-

Es curiós de constatar com un fet trivial, imprevisible, hagi pogut arribar a sumar tantes preocupacions, i en un moment donat suscitar un interès personal que defuig tota acrimònia i susceptibilitat.

En molts casos, i més concretament en el que ens ocupa, els que havien d'ésser simples espectadors, es tornen protagonistes en virtut d'unes circumstàncies adequadíssimes que tenen tot el vigor d'una atracció despampanant. Sincerament s'ha tingut d'apel·lar a uns ressorts d'atenció arbitrària, emprats com a una línia conseqüent de conducta intel·ligent i determinada.

Per exemple, la posició adoptada tot seguit de consultar Mister Sholls, fou decidida i clara, perquè li tocà al viu de les seves aficions la investigació que se li demanava.

Parsimoniosament, com pertoca a un bon anglès, tragué d'un estoig avellutat la cadena d'or a manera de *pendantif*, la definició i origen de la qual faltava escatir.

—Mi estar convencido—ens digué amb tot aplom—que no es ninguna moneda este metal circular pendiente de la cadénita. Probablemente, ser un atributo, un recordatorio de solemnidad extraordinaria. Mi tener la convicción, después de examinar también el anillo que tiene en un muslo el animal. Ya indicó, —proseguí—con muy buen acierto el común amigo señor Mendieta, de que estamos ante un ejemplar de raza salvaje, de procedencia india, afirmo yo con toda seguridad. Esta redondela de oro pulido, con la inscripción M. A. Y. A. a un lado, juntamente con la fecha 1920; y estos signos y rayas diametrales en otro, revelan, a mi entender, una conmemoración de familia, o de tribu, en la que este pato singular hubiera tenido su significado intrínseco o directa participación.—

plerta serenitat si mai es presenta el cas no probable a la nostra població, però si possible i per tant val més prevenir-se.

Acaba aquesta interessant conferència llegint una consigna del P. S. U. C., en la qual diu que cal treballar i estar a l'aguait a la reraguada, doncs els nostres germans del front lluitaran amb més braó si saben que som previsors.

El seu excel·lent parlament fou premiat amb un nodrit i entusiasta aplaudiment.

L'oca misteriosa

VI

Una nova clariana

A l'ensenyar-li la carta de Segismunda, encara s'afermà més en la seva peroració.

—¿Ve usted?... Esta insistencia en recuperar el animal, indica que tener un abolengo. Mis sospechas no fallan. Quiere conservar el animal, por lo que tiene de fetiche, de mascota; y estos recordatorios tener en America un aval ejemplar. Las iniciales M. A. Y. A. pueden corresponder a nombre o lugar; los signos del dorso, a una consigna o costumbre.—

Forçosament teníem d'acceptar aquesta deducció, ja que era enesa per un provat expert, la clarividència del qual no donava lloc a dubtes. Convençuts de què no podíem aclarir cap més filiació respecte a la cadena i la Lola, inquirírem si pel membre de la carta expressant «Corindiana-Uspallata-Chile», podíem deduir el lloc on radica la propietària Segismunda que reclama l'animal.

—Precisamente,—continuà vivament Mister Sholls—tener yo un amigo chileno, agradabilísimo de trato, que puede ayudar a usted en esta otra investigación...—

Santa paraula!... Ja avençàvem un poc més. Una altra clariana oberta, i a veure si l'assumpte va tocant cap al final.

Mister Sholls cridà el seu criat andalús. Zurita, tal com l'anomenà, comparegué diligent. Li féu cercar una direcció. Mentrestant, Zurita, viu com una centella i completament oposat de caràcter i nerviosisme a l'anglès, no pogué estar-se de manifestar el seu proverbial esverament.

—Mi patrón—digué quan pogué perfilar el seu intent.—El animalito eze, ayer se salió otra vez de la jaula, y se comió de un tirón toda la mermelada de fruta. Dejó el bote vacío como un cine sin especial. No hace caso de verduras, y si me descuido, entra en la despensa y se atraganta de todo lo mejorcito. No tiene reparos, mi patrón...

—Bien, bien. Ya sabes que este animal por ahora ser nuestro huésped preferido.

—Entendido, mi patrón. Pero me va a volver loco si no se lo llevan pronto.

—Ya se lo llevarán cuando el señor lo indique.—

Agraïrem sincerament aquella nova finesa, i prenguérem la tarja i la recomanació per al xilè. Aquest, s'anomena Rodrigo Castelao; i ens digué l'anglès que es tractava d'un jove molt influent al Consulat de Xile, que coneixia tota la

B. S.

colònia, que havia viatjat molt, i que actualment es trobava a Barcelona de representant directe d'una famosa casa americana dedicada a maquinària industrial.

Sortírem de la casa de Míster Sholls, molt ben impressionats, naturalment. Teníem almenys l'esperança de què el jove xilè pogués donar-nos l'entrellat de la direcció de la carta, tota vegada que la inscripció del membret devia entrar en el territori jurisdiccional de les seves co-neixències.

I heus ací que, baixant l'escala, ja ens consideràvem embaixadors casuais d'una missió diplomàtica. La carta de Segismunda, la recomanació pel Rodrigo Castelao, la cadena d'or amb l'estoig... Només ens faltava la Lola. Embaixada graciosa, poc corrent i plena de substàncies sàinetesques, la transcendència i extensió de la qual abarca bon tros d'Europa i Amèrica, iniciant el seu raid-empresa des de Castellar del Vallès.

J. VIVES I BORRELL

—MODISTA DE BLANC I BRODA-DORA, s'ofereix al públic en general per a cosir roba blanca i brodar, així com també admet noies per a aprendre a cosir i brodar.

RAIMONDA BALSACH - Sant Jaume, 50.

TEATRALS

«La nostra Natatxa». Aquesta fina i sensible comèdia que ens parla d'un món on tot és ideal i abrondament de cor vers la cosa volguda. Aquesta obra que contradeix normes emprades, marcant un altre camí, fou interpretada pel nostre Esbart, amb una presentació escènica força lloable.

Encert que no acompanyà a la total interpretació. No obstant poguérem veure uns «tipus» molt encaixats i acabats amb tota mira de detalls. Foren el de «conserge», el «Marius», i el «Senyor Llinars».

Els altres bé també.

Al segon acte fou quan en A. Girban, començà a perfilar a «Niel», amb justesa de caràcter, insinuant la creació del personatge. En l'escena del doble teatre estigué acertadíssim.

Les nostres actrius dintre els discrets «papers» saberen quedar bé.

En les escenes del reformatori és on es manifestaren més vivament. Foren perfectes.

De les professionals, sobresortí «Marga». La «Senyora Marquesa» fou una

Emoció i responsabilitat

Cada instant té la seva emoció i cada hora la seva responsabilitat; a la que no escapa ni pot sostreure's res ni ningú. Cada qual en el seu lloc i cada home en el lloc més edequat on millor pugui rendir les seves activitats i eficàcia.

El moment extensament dramàtic en què es debat avui a Espanya, com clarí històric d'una nova etapa, ens assenyala a tots responsabilitats i deures que no podem negar.

Caldrà complir-los i acceptar-los. Com més aviat millor. Aquesta hora magnífica d'un poble lluitant amb fermesa i heroisme per la seva llibertat al nostre dret a un nou món i a una nova vida, sap fer-nos pensar a tots: els que tenim una responsabilitat i els que obeeim. És l'hora única, la decisiva, l'eficaç, la que no deu perdre's amb discussions ni regatetjos. És l'hora de l'actuació ferma, de les con-

signes clares. De les que surten una nit de ventades i tempesta, de dolor i de tragèdia, l'aurora esplèndida d'una vida de justícia i llibertat, de pau i de treball, una vida en la què agermanats tots els homes amb un ideal comú podem més humanament desenvolupar-nos amb ella.

Però aquesta hora requereix i exigeix també múltiples sacrificis i renunciacions que no podem burlar ni torçar. Res pot tenir valor si no esperona la grandesa i magnificència del guanyat per un ideal d'humanitat. A costa de què? del què sigui, de la vida mateixa. Què pot valdre si tard o d'hora tenim de lliurar-la fatal i estèrilment en la foscor de qualsevol cova? Que ella serveixi almenys si és precís per a cimentar la felicitat dels nostres, dels demés homes i de les generacions futures.

PERE SABATER
del P. S. U. C.

interpretació mitjana i «Natatxa» no trobà en Laura Riera la seva fidel encarnadora.

Potser, això desmoralitzà una mica als nostres i féu que de «La nostra Natatxa», no se'n tregués prou rendiment.

Les escenes estudiantils del primer acte, foren una mica mancades d'ambient, no hi havia prou neguit ni prou frisa.

El segon acte, va ésser el millor interpretat i on tothom assolí una encarnació més vertadera.

Cal agrair a l'Esbart l'haver-nos presentat una obra de la volada, de la modernitat i envergadura de «La nostra Natatxa», del nou mestre Alexandre Cassona.

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

Pro Hospitals de Sang

En la caravana d'aliments que, organitzada pel S. R. I marxarà el dia 20 al front, aquesta comissió hi ha inclòs, previ el consentiment de Francesc Roca i Vda. Estebanell, 5 quilos de mongetes i 2 quilos d'arròs que, respectivament, haviem lliurat pel sorteig benèfic.

Al magnífic resultat de la sessió de cinema celebrada últimament, ben aviat n'hi podrem afegir d'altres, ja que l'Agupació Esportiva Castellar F. C., per un cantó i l'empresa Hot-Club per un altre, han brindat també els beneficis, la una, d'un formidable partit de futbol que

HOSTAL DE LA PEIRA

Rambla del Centre, 32 - Barcelona

PASSAT I PRESENT DE TOT UN POBLE

El que aquest Hostal visita
la vida i el temps aprofita

diumenge tindrà lloc al camp local, jugant contra el gran equip del Ripollet F. C. i l'altra, d'un llúidíssim ball de tarda que també diumenge i en el local de costum s'efectuarà, tocant-hi el diuàmic conjunt Laletan's Jazz.

Esperem que aquests nous esforços es veuran degudament correspostos amb l'assistència entusiasta de tot el poble de Castellar.

Consignem uns nous obsequis rebuts a darrera hora, que són:

Tèxtil Vallesana cooperativa, succe-sora de Josep Ribas Catà: 4 «cortes» de 5 metres gènere escocès.

V. G.: Un quadre a l'oli.

Narcís Casajoana: Un canti.

LLISTA OBERTA

	PESSETES
Suma anterior	847'00
Pau Umbert	2
Vda. Vilatersana	1
Josep Brossa	5
Miquel Comella	1
Vda. J. Carreras	7
Eulàlia Borrellet	2
Josep Batet	2
Francesc Truyols	5
Pere Nogué	5
A. C.	10
Cooperativa Castellarenca	25
Josep Figueras	2
X. X.	2'50
Emili Aymerich	2
C. C.	10
Leandre Muntada	17
M. P.	5
Sebastià Rabasa	5
Ramon Torres	5
Ramon Soler	5
Vda. S. Sellent	3
Miquel Santasusana	5
Vicens Santpere	10
Francesc Serrà	1'25
Jaume Comas	5
Llorenç Rocavert	5'
Esteve	10
T. M.	10
Josep Ossul	10
Dionís López	5
Josep Oller	2
Pere Foix	3
Joan Franc	10
J. R.	10
M. D.	5
E. R.	2
P. C.	10

1071'75

(continuarà)

CASTELLARENCS!!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

NOTICIARI

ARRIBADA DE REFUGIATS

Dilluns passat arribaren a la nostra població en caracter de refugiats 84 companys madrilenys, els quals han estat allotjats confortablement a l'Hostal de les Arenes i demés torres situades en aquella formosa barriada.

Es mostren molt contents i satisfets del bon acolliment que se'ls ha donat, si bé en llurs rostres s'hi reflecteix l'amargor produïda per l'abandó forçós de les respectives llars, el què contenen plens d'indignació, però, sobretot tenen sentides paraules d'elogi pels catalans, que han pogut comprovar que aquests, generosos per excel·lència, no són els enemics que algunes voltes els havien pintat.

Des d'aquestes pàgines els adrecem una sincera salutació de benvinguda, desitjant que continuï plaent-los llur estada entre nosaltres i que aquesta sigui breu, en el sentit de què la causa que tots defensem quedi ben aviat resolta i ben prompte puguin retornar a fruit de l'escalf de les llars respectives.

REVISIO DE MINYONS

Per la Junta de Classificació i Revisió, ha estat asseyalada la data del proper dilluns dia 21 del mes que som, a les 9 del matí, per l'acte de reconeixement dels individus que hi estan sotmesos, pertanyents a les llesves del 1932 al 1936, els quals ja foren reconeguts recentment pels metges locals.

L'esmentat acte tindrà lloc a Sabadell (Casa del Poble) i els individus afectats hauran de traslladar-s'hi amb l'autoòmnibus que té la sortida a les 8 del matí.

D'INTERES GENERAL

Ens assabentem de la disposició recentment inserida en el Diari Oficial de la Generalitat, per mitjà de la qual es concedeix un termini fins dia 31 del mes que som, per tal que totes aquelles persones que tinguin llurs noms o cognoms equivocats o no figurin inscrites en el Registre Civil, pugin manifestar-ho al Jutjat municipal respectiu, el qual procedirà seguidament a instruir l'oportú expedient gratuïtament.

Davant les avantatges de la susdita disposició ho fem públic per a coneixement de tots aquells afectats.

DEFUNCIO

Maria Pujol Miquel, vídua, de 87 anys
La nostra més sincera condolença a als seus familiars.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 20 — Tarda a les 2'30

Magne Esdeveniment Futbolístic

Pro Hospitals de Sang

entre

Ripollet F. C.

(Primer equip)

Castellar F. C.

Piñot

Serra Vives

Busqueta Montserrat Albert

Torrents II Rius Camprubí Homet Oliveras

Suplents: Morlan i Pagès

Preus de costum

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

—MODISTA I PROFESSORA
DE «CORTE». Li plau oferir-se al públic per tot el ram de modisteria i l'ensenyament del «corte» Sistema Martí.
FRANCESCA BRUGUERA

Torras, 10

●
Calendaris

●
Dietaris

●
Agendes

➡ **1937**

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 - Telèfon 17